स्तुवन्ति वेदाः सततं सावित्री वेदमातृका ॥ ४१ ॥
सिद्धेन्द्राश्च मुनीन्द्राश्च योगीन्द्राः सनकादयः ।
राजेन्द्राश्चासुरेन्द्राश्च सुरेन्द्रा मनवस्तथा ॥ ४२ ॥
ध्यायन्ते च भजन्ते च भक्ताः सन्तो हि सन्ततं ।
केचिद्वदन्ति यं ब्रह्म भगवन्तं सनातनं ॥ ४३ ॥
केचित् प्रधानं सर्व्वाद्यं केचिच्च ज्योतिरीश्वरं ।
केचिच्च सर्व्वरूपञ्च सर्व्वकारणकारणं ॥ ४४ ॥
केचित् स्वेच्छामयं रूपं भक्तानुग्रहविग्रहं ।
केचित्सुरुचिरं श्यामसुन्दरं सुमनोहरं ॥ ४५ ॥
सानन्दं परमानन्दं गोविन्दं नन्दनन्दनं ।
भज तात परं ब्रह्म स्मर शश्वत् सुरेश्वरं ॥ ४६ ॥
इत्येवमुक्त्वा पितरं चन्द्रभागानदीजले ।
स्नात्वा पपौ जलं स्वच्छं बुभुजे मिष्टमोदकं ॥ ४७ ॥
पिता तद्वचनं श्रुत्वा सानन्दाश्रु मुमोच सः ।
चुचुम्ब गण्डं पुत्रस्य समाश्लेषणपूर्व्वकं ॥ ४८ ॥
पिता स्नात्वा समारेभे सन्ध्यां कर्त्तुञ्च पूजनं ।
सुस्नातं पितरं दृष्ट्वा पुत्रः स प्रययौ वनं ॥ ४९ ॥
पत्रं भोजनपात्रार्थमाहर्त्तुं चञ्चलः शिशु[1] ।
चकार चयनं तूर्णं प्रशस्तं पत्रपञ्चकं ॥ ५० ॥
सुन्दरं कुसुमं वन्यं[2] पूजनार्थं पितुस्तथा ।

---

[1] चित्तचञ्चलः T. [2] रम्यं M.